

niczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976 r. Nr 10, poz. 54, z 1977 r. Nr 32, poz. 140 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33), art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976 r. Nr 40, poz. 235, z 1977 r. Nr 32, poz. 140 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33) i art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 1982 r. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasiłki rodzinne przysługujące:

- 1) osobom wykonującym pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz osobom z nimi współpracującym,
 - 2) członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz pracującym w spółdzielni domownikom członków tych spółdzielni,
 - 3) rzemieślnikom i niektórym innym osobom prowadzącym działalność zarobkową na własny rachunek oraz osobom z nimi współpracującym,
 - 4) adwokatom-członkom zespołów adwokackich
- wypłaca się — z uwzględnieniem ust. 2 — w wysokości przewidzianej dla zasiłków rodzinnych przysługujących pracownikom.

2. Zasiłki rodzinne przysługujące osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wypłaca się w wysokości podstawowej.

§ 2. Przy obliczaniu wysokości zasiłków rodzinnych dla osób, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, stosuje się następujące zasady:

- 1) w dochodzie rodziny uwzględnia się — oprócz dochodów z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej i spółdzielni kółek rolniczych — także dochody za dostarczone spółdzielniom produkty rolne,
- 2) dochody, o których mowa w pkt 1, przyjmuje się z poprzedniego roku obrachunkowego,
- 3) użytkowanie działki przyzagrodowej w rozmiarze określonym statutem rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub spółdzielni kółek rolniczych nie wyłącza prawa do zasiłku rodzinnego w wysokości podwyższonej.

§ 3. Zasiłek pielęgnacyjny wypłaca się w wysokości odpowiadającej kwocie zwiększenia zasiłku rodzinnego,

przysługującej pracownikom na członków rodziny wymagających stałej opieki innej osoby ze względu na stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny albo inwalidztwo lub wiek.

§ 4. Osobom, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, zasiłki rodzinne i zasiłek pielęgnacyjny przyznaje i wypłaca właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w trybie przewidzianym w przepisach o ubezpieczeniu rodzinnym dla przyznawania i wypłacania takich zasiłków pracownikom.

§ 5. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 grudnia 1981 r. w sprawie zasiłków rodzinnych (Dz. U. Nr 32, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) pobierające stypendium bezwrotne lub zwrotne dla studentów szkół wyższych, stypendium dla sportowców albo wynagrodzenie w okresie odbywania przygotowania zawodowego lub osiągnące inne dochody z tytułu pracy — w kwocie przekraczającej miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników uspołecznionych zakładów pracy albo pobierające zasiłek wychowawczy lub rentę rodzinną, do której uprawniona jest tylko jedna osoba, albo rentę inwalidzką”.
- 2) w § 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) pobierającego stypendium bezwrotne lub zwrotne dla studentów szkół wyższych, stypendium dla sportowców albo osiągnącego wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia lub dochód z innych źródeł — w kwocie przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników uspołecznionych zakładów pracy albo pobierającego rentę rodzinną, do której uprawniona jest tylko jedna osoba, albo rentę inwalidzką lub emeryturę.”
- 3) w § 16 w ust. 3 na końcu dodaje się wyrazy „albo jeżeli osiągnął on wiek 75 lat”.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 1—4 oraz § 5 pkt 3 obowiązują od dnia 1 stycznia 1983 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 21 marca 1983 r.

w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach pomocy społecznej, w zakładach lecznictwa stacjonarnego oraz w zakładach szkolenia inwalidów.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) oraz art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na pokrycie kosztów utrzymania emerytów i rencistów przebywających w domach pomocy społecznej, w zakładach lecznictwa stacjonarnego i w zakładach szkolenia inwalidów, zwanych dalej „zakładami”, dokonuje się potrąceń z emerytury lub renty:

- 1) w razie pobytu w domu pomocy społecznej — w wysokości kosztów utrzymania, nie więcej jednak niż 75% emerytury lub renty,
- 2) w razie pobytu w zakładzie szkolenia inwalidów — w wysokości kosztów wyżywienia, nie więcej jednak niż 50% renty,
- 3) w razie nieprzerwanego pobytu w zakładzie lecznictwa stacjonarnego, trwającego ponad 6 miesięcy, a jeżeli chodzi o inwalidów wojennych i wojskowych, trwającego ponad 12 miesięcy — w wysokości kosztów wyżywienia, nie więcej jednak niż 50% emerytury lub renty.

2. Potrąceń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się w razie pobytu emeryta lub rencisty w zakładzie (oddziale) przeciwgruźliczym.

§ 2. 1. Przy dokonywaniu potrąceń uwzględnia się emeryturę lub rentę wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych i dodatku pielęgnacyjnego.

2. W razie pobytu w zakładzie rencisty pobierającego rentę rodzinną, do której uprawnione są również inne osoby, potrącenie dokonuje się z części renty przypadającej renciście z podziału dokonanego w myśl przepisów o podziale renty rodzinnej.

3. Pozostałą po potrąceniu część emerytury lub renty wypłaca się emerytowi lub renciście albo wskazanej przez niego osobie.

§ 3. 1. Potrącenie dokonuje organ wypłacający emeryturę lub rentę, zwany dalej „organem rentowym”.

2. Potrącenie dokonuje się, poczynając od najbliższego terminu płatności emerytury lub renty przypadającego po otrzymaniu przez organ rentowy zawiadomienia o przyjęciu emeryta lub rencisty do zakładu, z tym że w razie pobytu w zakładzie lecznictwa stacjonarnego potrącenie dokonuje się nie wcześniej niż od siódmego miesiąca nieprzerwanego pobytu w tym zakładzie, a w odniesieniu do inwalidów wojennych i wojskowych — odpowiednio po upływie 12 miesięcy pobytu.

§ 4. 1. Zakład przyjmujący emeryta lub rencistę jest obowiązany zawiadomić o tym organ rentowy.

2. W razie przyjęcia emeryta lub rencisty do zakładu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, zakład jest obowiązany zawiadomić organ rentowy bezzwłocznie, a w razie przyjęcia do zakładu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 — przed upływem 6 miesiąca pobytu emeryta lub rencisty w zakładzie, w odniesieniu zaś do inwalidy wojennego — przed upływem 12 miesiąca pobytu, jeżeli przewiduje się, że pobyt będzie trwał dłużej.

3. W zawiadomieniu należy podać nazwisko i imię emeryta lub rencisty, numer jego emerytury lub renty, datę przyjęcia do zakładu oraz wysokość kosztów utrzymania lub wyżywienia.

4. Wysokość kosztów utrzymania i wyżywienia ustala się według norm określonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Emeryta i rencistę przebywającego w zakładzie szkolenia inwalidów lub w zakładzie lecznictwa stacjonarnego zwalnia się od potrąceń z emerytury lub renty, jeżeli ma co najmniej jednego członka rodziny (małżonka, dzieci, wnuki, rodzeństwo i rodziców), spełniającego warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej i nie osią-

gającego zarobku z tytułu zatrudnienia ani dochodu z innych źródeł.

2. Emeryt i rencista przebywający w domu pomocy społecznej może być częściowo, a nawet całkowicie zwolniony od potrąceń z emerytury lub renty, jeżeli ma co najmniej jednego członka rodziny spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1, i znajdującego się w trudnej sytuacji materialnej.

3. Zwolnienie od potrąceń z emerytury lub renty, częściowe lub całkowite, może nastąpić również ze względu na trudną sytuację materialną emeryta lub rencisty, spowodowaną zdarzeniem losowym, bez względu na to, w którym z zakładów przebywa.

§ 6. W razie częściowego lub całkowitego zwolnienia od potrąceń z emerytury lub renty wypłaca się emerytowi lub renciście albo wskazanej przez niego osobie:

- 1) należną kwotę w całości — jeżeli zwolnienie nastąpiło ze względu na sytuację materialną emeryta lub rencisty,
- 2) określoną w § 2 ust. 3 część należnej kwoty, a członkom rodziny pozostałą część tej kwoty — jeżeli zwolnienie nastąpiło ze względu na sytuację rodzinną emeryta lub rencisty.

§ 7. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania emeryta lub rencisty, zwalnia od potrąceń z emerytury lub renty — z przyczyn określonych w § 5 — na wniosek emeryta lub rencisty albo członka jego rodziny bądź organizacji społecznej — po przeprowadzeniu wywiadu społecznego.

2. Zwolnienie od potrąceń w trybie, o którym mowa w ust. 1, następuje na czas nie przekraczający jednego roku.

3. O zwolnieniu od potrąceń zawiadamia się emeryta lub rencistę, członka jego rodziny, zakład oraz organ rentowy.

4. Ponowne zwolnienie od potrąceń na dalsze okresy następuje po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1—3.

§ 8. 1. Nie dokonuje się potrąceń z emerytury lub renty w razie opuszczenia zakładu na okres dłuższy niż 2 tygodnie począwszy od miesiąca, w którym emeryt lub rencista opuścił ten zakład.

2. Zakład jest obowiązany stwierdzić w zaświadczeniu datę opuszczenia przez emeryta lub rencistę zakładu oraz okres jego pozostawania poza zakładem.

3. Opuszczenie zakładu na okres dłuższy niż 2 tygodnie wymaga uzgodnienia z kierownikiem zakładu.

§ 9. Potrąceń z emerytury lub renty nie dokonuje się, jeżeli emeryt lub rencista przebywa w zakładach, których wydatki nie są pokrywane w całości z budżetu Państwa lub ze środków finansowych przedsiębiorstw państwowych.

§ 10. W stosunku do emerytów i rencistów przebywających w kolejowych domach rencistów potrącenie dokonuje się na zasadach określonych w rozporządzeniu, z tym że:

- 1) uprawnienia i obowiązki organów określonych w § 7 przysługują odpowiednio komisji do spraw przyjmowania emerytów i rencistów do kolejowych domów rencistów,

- 2) wysokość kosztów utrzymania ustala się według norm określonych przez Ministra Komunikacji.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 sierpnia 1968 r. w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach rencistów lub w innych zakładach pomocy społecznej, w zamkniętych zakładach społecznych służby zdrowia oraz w zakładach szkolenia inwalidów (Dz. U. Nr 33, poz. 229).

§ 12. Decyzje o częściowym lub całkowitym zwolnieniu od potrąceń, wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 11, pozostają w mocy do upływu czasu, na który zostały wydane.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury

77

ROZPORZĄDZENIE - MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 marca 1983 r.

w sprawie wykazu chorób, z powodu których zasiłek chorobowy nie ulega obniżeniu.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1975 r. Nr 34, poz. 188 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz chorób, z powodu których zasiłek chorobowy nie ulega obniżeniu przewidzianemu w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1975 r. Nr 34, poz. 188 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33), stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. W razie stwierdzenia niezdolności do pracy, spowodowanej chorobą nie objętą wykazem lub samoocalkowaniem, w zaświadczeniu o czasowej niezdolności do pracy przed właściwym numerem statystycznym oznaczającym chorobę należy zamieścić literę „X”, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. W razie stwierdzenia czasowej niezdolności do pracy spowodowanej nadużyciem alkoholu, za którą w myśl art. 17 ustawy wymienionej w § 1 nie przysługuje zasiłek chorobowy za pierwsze trzy dni niezdolności do pracy — obok numeru statystycznego oznaczającego chorobę lub uraz powodujące niezdolność do pracy wstawia się numer statystyczny przewidziany dla zatrucia alkoholem.

§ 3. Traci moc § 5 ust. 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 7, poz. 42, z 1970 r. Nr 16, poz. 141 i z 1971 r. Nr 21, poz. 200).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1983 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: T. Szlachowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1983 r. (poz. 77)

WYKAZ CHORÓB, Z POWODU KTÓRYCH ZASIŁEK CHOROBY NIE ULEGA OBNIŻENIU *)

I Choroby zakaźne i pasożytnicze	X Choroby układu moczowo-płciowego
II Nowotwory	XI Powikłania ciąży, porodu i połogu
III Choroby gruczołów wydzielania wewnętrznego i przemiany materii oraz zaburzenia odżywiania i immunologiczne	XII Choroby skóry i tkanki podskórnej
IV Choroby krwi i narządów krwiotwórczych	XIII Choroby układu mięśniowo-kostnego i tkanki łącznej
V Zaburzenia psychiczne, z wyłączeniem uzależnienia lekowego i nadużywania leków bez uzależnienia	XIV Wady rozwojowe, wrodzone
VI Choroby układu nerwowego i narządów zmysłów	XVII Urazy i zatrucia, z wyłączeniem toksycznych skutków alkoholu
VII Choroby układu krążenia	
VIII Choroby układu oddechowego	
IX Choroby układu trawiennego	

*) Grupy chorób oznaczono cyframi rzymskimi według Międzynarodowej klasyfikacji chorób, urazów i przyczyn zgonów, zrewidowanej w 1975 r. (IX rewizja).

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0254-1300-83.

Cena 16,00 zł